

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Den danske Bonde

Citation: Ploug, Carl: "Den danske Bonde", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 204.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid74816.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Den danske Bonde.

Den danske Bonde sad engang
Som Herre paa sit Eje;
Selvgiven Lov han lød, men Tvang
Han ej sin Hals lod neje;
Han værgede som Kæmpe bold
Sit Land og egen Bo mod Vold,
Og løftede den Drot paa Skjold,
Som Riget skulde raade.

Da kom en Tid, hvor Fogdens Pidsk
Hans Ryg i Furer pløjed;
Da Sult og Nød sad ved hans Disk,
Og Trællesind ham bøjed;
Da han sled Dagen hen i Ægt,
Og Sløvhed letted Aagets Vægt:
De sidste Skud af denne Slægt
Var dem, der løb fra Kjøge.

Thi sildig bredte Kundskabs Dag
Sig over Nordens Lande:
Da lysned det bag Bondens Tag,
Da klarede hans Pande;
205 Da retted han sin Ryg igjen,
Og kasted rustne Lænker hen,
Og tog sin Plads blandt Dannemænd,
Som flokkedes paa Thinge.

Den danske Bonde sidder nu
I Folkets Raad med Ære;
Med Skulder stærk og trofast Hu
Han skal vor Frihed bære!
Han har ej svigtet, da det kneb:
Ved Frederits og Isted skrev
Han selv med Blod sit Adelsbrev,
Og hædret skal han være!